

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 25 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice hšt. 5. — Deložniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Čudna podoba domoljubja.

Nismo krivi mi, če ne damo veliko na domoljubje Nemcev naših, posebej pa še je piravo pri nemških nacionalcih domoljubje in ravno v naših krajih so ti nacionanci doma. Dobro bode torej, ako pokažemo našim bralcem te domoljube avstrijske. Naj pa nam služi za to Bismarck; on je bil v unem tednu na Dunaji, pri poroki svojega sina. O enaki priložnosti je človek rad vesel in tudi sosedje še storijo kaj, da mu vzvišajo to veselje. Tudi Bismarcku lahko želimo tako veselje, ali kar so nemški nacionanci počenjali v tem oziru na Dunaji, to ni več nedolžno veselje. »Slovenec« sodi o tem, po vsem prav, ko piše, da še človek sicer umeje, zakaj se knez v »rajhu« t. j. v nemškem cesarstvu obožava, nikakor pa ne umeje, zakaj avstrijski Nemci tako poveljujejo »železnega« moža. On je Avstriji zadal največje rane, iz katerih še vedno krvavi; on je izdal parolo, da mora Avstrija na vzhodu iskati svoje težišče, on je delal na to, da se je Avstrija raztrgala v dve polovici. Te demonstracije nimajo drugega namena, kakor poveljevatí one ideje, katere je do polovice dovršil Bismarck, a te ideje niso v prospéh naši državi.

Bismarck je na svojem potovanju vedno ponavljal, da potuje kot zasebnik, ali vzlic temu je njegovo potovanje imelo politiški pomen, ki vzbuja pozornost na Nemškem in v Avstriji. Na vseh postajah, posebno na Dunaju je bil knez Bismarck predmet burnih ovacij. V Berolinu so klicali Bismarcku: »Ostanite tu! Pridite zopet nazaj!« V Draždanah mu je klical neki govornik: »Jedini, ki je popolnem in po vsem umel bivšega kancelerja, bil je nepozabni cesar Viljem I.« Te izjave povedó jasno, kaj mislijo v širših krogih na Nemškem o sedanjih voditeljih združenega cesarstva, kako sodijo o sedanjem položaju.

S hrupnimi ovacijami na nemških tleh se pa kaj čudno vjema navdušenost, s katero so pozdravljali biv-

šega nemškega kancelarja na avstrijskih tleh, osobito pa na Dunaju. Prenavdušeni čestilci Bismarckovi spozabili so se celó tako daleč, da so se krvavo zbili s policijo in se jih je več pozaprlo. To ni bilo več navdušenje za osebo »železnega moža«, to je bila politiška demonstracija, v kateri so odmevali burni klici: »Živelá velika Nemčija!« Bismarckova prisotnost na Dunaju podala nam je jeden dokaz več, kam bi pritirali državo nemški nacionanci, ki si z liberalci podajajo roko v združen boj proti avstrijskim Slovanom, ko bi dobili zopet v roke vladno krmilo, po katerem toliko hrepenijo. Kaj bi se govorilo in pisalo, ko bi n. pr. Slovenci, recimo, kacega Strossmayerja tako pozdravljali na avstrijskih postajah! Minolo leto, v Praški razstavi, je bil na kolo-dvoru v Pragi prepovedan celo pozdrav avstrijskih državljanov, šolska mladina ni smela peti narodnih pesmij in obisk čeških gostov v Nancy-ju so nemški listi opisavali kot veleizdajstvo. In vendar »Wacht am Rhein« in »Deutschland, Deutschland über alles« — to pač niso tako nedolžne pesmi, kakor češke iz ust čeških otrok. Seveda v Pragi so slavili vspehe češke marljivosti, na Dunaju pa so demonstrovali za Veliko Nemčijo.

Knez Bismarck ni prišel na Dunaj kot nekdanji vsemogočni nemški minister, na katerega se je pred leti oziral z nekakim strahom ves politiški svet; prišel je kot zasebnik, kot družinski oče k rodbinski slavnosti. S tega stališča mu je mogel čestitati vsak Avstrijec; toda spomniti pa se je moral tudi njegove »železne« politike, s katero je ostrupljal naše gospodarsko življenje in še kot zasebnik v Saksonskem gozdu vodil boj proti carinski politiki z Avstrijo. In ko je sklepal leta 1879 trodržavno zvezo, imel je pred očmi v prvi vrsti svojo državo, katero je hotel obvarovati dvojnega ognja od zahoda do vzhoda. V spominu nam je dobro, ko so v Peterburgu leta 1866 in 1870 razsvetljavali okna, v spominu nam je ustaja na severnem Ogerskem, delo »največjega Nemca« v sedanjem stoletju. Narodni šovi-

nizem je torej, v katerem so sedaj Bismarcku sipali kadilo. Nihče ne more tajiti, da je bila Avstrija Bismarcku samo na straži — za Nemčijo in vendar je on bog nemških nacionancev, najbolj še teh, ki živé po naših mestih in trgih!

Cerkvene zadeve.

Jurij Matjašič, stolni prošt lavant. škofije.

(Konec.)

Knezoškof Slomšek so plemenito srce Matjašičevo hitro spoznali in so jih leta 1861 postavili za dekana v Jarenini in pa izvolili so jih za svojega svetovalca. Pa tudi knezoškof Stepišnik so Matjašiča po vrednosti cenili, in so jim izročili l. 1866. stolno faro Mariborsko v njihovo skrb. Kako radi so njih poštene Jareninčani imeli, to so pokazali posebno po njihovem odhodu v Maribor s tem, da so jim polje še enkrat na novi fari iz lastnega nagiba zastonj izorali, ker so imeli Matjašič le malo vozne živine. Pa tudi pri pogrebu smo jih videli, poštene Jareninčane; med vsemi se je odlikoval častiti stavec, katerega spomin ne bode zginil, dokler se bo iz visokih lin glasil mogočen zvon Jareninski, ki ga je plačal on sam z darežljivo roko svojo.

Tukaj v Mariboru je tudi pisatelj teh vrst kot stolni kaplan k Matjašičevi gostoljubni mizi prisedel. Ne bom Vas pozabil, častiti starešina Matjašič, kako dobri ste nam bili svojim duhovskim pomočnikom, in pa koliko potrpežljivosti ste z nami imeli. Enkrat sem bil pri večerji ves čemerem, ker me je hud nahod nadlegoval, in pa od dela sem bil silno utrujen. Zato sem se hitro po večerji v gorko posteljo skril. Ko sem se ravno zamislil, kako da si bom zdaj, ako je božja volja, sladko počival, pa je na vrata potrkalo. Rekel sem: »Naj pa bo v imenu božjem, spoved bo!« Ko pa vrata odprem, stali so pred menoj stolni župnik Matjašič; v levi roki so imeli svečo, v desni pa steklenico najboljše Jareninske starine, in rekli so mi: »To izpijte, pa bo vse dobro!« — Pokorščine od mladih nog vaju, nisem se nič ustavljal, in drugo jutro, ko se je solnce v mojo sobo prismejalo, smejal sem se že tudi jaz, pa tudi dobrotljivi Matjašič so se zadovoljno smehljali, ker so me tako naglo ozdravili. Leta 1881. so postali Matjašič stolni dekan, to je, dobili so škofovsko visoko mitro in zakrivljeno pastirsko palico; leta 1884. pa so dosegli za mil. knezoškofom največjo čast, postali so stolni prošt ali starešina vseh duhovnikov lavantinskih. — Bolni prav za prav Matjašič svoje žive dni niso bili in tudi zdaj ni bilo druge bolezní v njih, llačila jih je pa visoka starost in v svojem 85. letu so dne 12. maja tekočega leta mirno v Gospodu zaspali.

„Oh naglo vse mine,
Ves trud bolečine,
Utrujen se vleže
Na oder trpin.

Zvonovi zvonite,
Domu njih spremite!
Gre z dela in teže
Adamov zdaj sin“.

Ko sem poročal o častiti osemdesetletnici Matjašičevi, ki so jo dne 22. aprila 1887. v krogu svojih najboljših prijateljev obhajali, sem pisal: »Kdor Matjašičevo preblogo srce pozna, razume, zakaj da jih je božja previdnost klicala na tako važna mesta. O tem pa ne rečem ne besede več, ker nočem žaliti skromnosti ljubljene gospoda«. Zdaj pa, po njihovi smrti, naj mi bo dovoljeno, da vsaj nekoliko o tem povem, česar mi niso prikriti zamogli. Ukanjeni ali goljufani so bili po raznih zvijačah za blizo 5000 gld., kakor so mi enkrat pa brez vse jeze, na drobno razložili. Sami so bili odkritosrečni in mož beseda, in skoraj si niso mogli drugih ljudij

drugačnjih misliti, kakor poštenih. Za stolno cerkev Mariborsko so dali Matjašič vlti na svoje stroške nov zvon; za to, da se je popravila križeva pot na goro Kalvarijo pri Mariboru, vložili so prav obilno svoto, ker je bilo treba za vsem blizo 1000 gld. šteti; za gimnazijske dijakke so skrbeli do svoje smrti in smem reči, da so potrošili za-nje vsako leto 100 gld.; na zadnje so še izročili kratko pred smrtjo skoraj vse svoje premoženje v podporo dijaškega semenišča, katero ravno zdaj prezidavajo in razširjajo. Bog, ki nikomur dolžen ne ostane, naj Vas plati, kar ste med nami dobrega storili, ki Vas diči na veke častito ime lavantinskih duhovnikov starešine in velikega dobrotnika naše šolske mladine!

Naš spretni pesnik, Božidar Flegerič, kedaj njih učencec, zložil jim je za grobni spominek to-le pesmico:

Majnik cvetoči, zakaj prinesel si novo nam žalost,
Saj je imamo tako zmerom Slovenci dovolj?
Žalosten svet je pri nas, kjer krijejo solnce oblaki,
Motno sedaj je nebo, kakor da toči solze.
Točimo tudi jih mi! Zakaj jih ne bi točili?

Grozno nam svojo oblast spet je pokazala smrt,
Ki jo kaže navadno nam ubogim Slovincem,
Pobirajoč nam možé v temni zapira jih grob:
Vzela sedaj nam tudi možá iz naše je srede.

Teško pogrešamo ga; vzoren je bil odličnjak:
Malone šestdeset let obdelujoč vinograd Gospodov,
Mnogo otel je ljudij, spravil na pravo jih pot.
Malone dvadeset let med tem bil učitelj mladini,
Skrben učitelj je bil, blag je na njega spomin.
Dolgo ostal bo spomin med hvaležnimi njemu učenci,
Ki jih velik je še broj delavnih rodu v korist.

Bil je duhovščini čast in dika je bil narodnjaštvu,
Z roko podporno povsod vedno pomagal je rad.
Dolgega žitja mu tek odtekel je vendar prebrzo;
Delaven človek nikdar živel predolgo še ni.

Dično njegovo ime! Ne bo ga pozabil Slovenec,
Dolgo njegov bo sijaj naši mladini v izgled,
In s tem izgledom spomin na njega naj rase in rase,
Dokler njegovih kostij ne razkadi se pepel.

Častit ostani spomin prebлага stolnega prošta,
vlč. g. Jurija Matjašiča! Dr. Jožef Pajek.

Mili darovi za družbo vednega česčenja:

iz župnij: Sv. Florijan na Boču 4 fl. 13 kr., Vuzenice 2 fl., Kozje 6 fl. 80 kr., Planina 5 fl. 20 kr., Pilštanj 25 fl., Sv. Peter pri Sv. Gorah 10 fl., Podčetrtak 5 fl., Sv. Tomaž pri Veliki nedelji 50 fl., Sv. Martin v Rožni dolini 14 fl., Polensčak 15 fl. 15 kr., Sv. Peter v Savinjski dolini 19 fl., Rogatec 11 fl., Fram 3 fl. 51 kr.

Gospodarske stvari.

Kanadska reneta.

Jabelko tega imena je veliko, in nekoliko plošnate oblike; močna rebra vlečejo se mu od muhe proti pečlju. Trebuh je skoro vselej nekoliko pod sredino in to stori, da je jabelko proti pečlju zelo široko, a proti muhi vspičeno. Muha mu je velika in odprta, nje listki so dolgi, pa ozki, zeleni in volnati; špice teh listkov so nekoliko nazaj zavite. Jama, v kateri se nahaja muha, je srednje široka, liki skleda. Rebra počenjajo navadno že v tej jami, ter se razprostirajo, kakor omenjeno že zgoraj, čez celo jabelko.

Pečelj je navadno kratek in debel, rjav ter ne moli iz jame, v kateri se nahaja; ta jama je precej globoka, ob kraju široka in z rjo v podobi zvezde obdana. Koža jabelka je po tem, ali je več ali manj rijasto, ostrá, hrápava, mnogokrat mehka; z drevesa je zelena, pozneje pa svetlo zelena, v suhih letinah tudi zlato rmena; solčna stran sadú je mnogokrat nekoliko rjavordečkasta, plamenkasta.

Značajne so rjavo-rijaste zvezdice, s katerimi je celo jabelko posipano; te zvezdice združijo se mnogokrat v večje rijaste slike. Meso je rumeno-belo, fino, ob popolni zrelosti krhko, drugače hruskavo, ter ima fin, prijeten mirisni okus.

Peščišče je čebulaste oblike, dotika se skoro neposredno peclja, njega os je votla, ter nekoliko odprta; predali so veliki ter skoraj dve tretjini peščišča zavzemajo; peške so navadno slabo razvite, podolgovate in ošpičene; cev, ki podaljšuje jamo, v kateri sedi muha, je kratka in široka; muhini listki je ne zakrivajo, prašniki sedijo globoko. Sad zori sredi meseca novembra in traja dobro shranjen do meseca marcija ali aprila. Jabelko je priljubljen namizni sad. Trgati se mora pozno in oprezno, ranjeno rado hitro gnjije, a prerano trgano postane velo.

Drevo ima precej veliko, široko, malo obokano krono, veje stojé precej vodoravno od debla. Rodovitnost kanadske renete se obče hvali. Drevo močno in hitro raste, krona je močno listnata, ter polna sadnih mladik. Sorta uspeva v naših krajih v toplejših legah, ter v rodovitni, dobri, če tudi lažji zemlji izvrstno. Krona se pa mora večkrat iztrebiti, ker inace se zaraste popolnoma z lesenimi mladikami, ki drevo nepotrebno slabijo. Čez nekoliko let je navadno potrebno, da se drevo pomladi, t. j. da se mu cela krona odvrže, in nova vzgoji, ker ga njega redna rodovitnost oslabi. Letne mladike so debele, volnate, ter z debelimi pikami posejane. Cvetni popki so veliki in tópi, koglasti ter z volno obdani; lesni popki so špičasti, volnati in trdo k mladikam pritisnjeni; listje je podolgovato, zelo veliko, ter ostro zobnato; zgornja stran listja je temno zelena, spodnja je pokrita z volno; žile po listju so močne. Zavoljo velikega sadú naj bi se drevo sadilo boljše na krajih, kjer veter preveč ne pritiska.

Kdor želi te sorte, dobi drevesa in cepiče med drugimi pri cesarjevič Rudolfovem sadjerejskem društvu pri Sv. Juriju na južni železnici in pri deželni sadjarski in vinorejski šoli v Mariboru. Fr. Matjašič.

Sejmovi. Dne 2. julija v Šentilji pod Turjakom, na Gori pri Ptujih, v Pletrovčah, na Polenščaku, na Remšniku in na Rečici. Dne 4. julija v Mariboru, v Podplatu, v Vidmu in v Vuzenici. Dne 6. julija na Ptujih in v Spielfeldu. Dne 7. julija v Kapli in Vojniku.

Dopisi.

Iz Šaleške doline. (Slovesnost.) Pretekle dni se je vsa šaleška dolina oblekla v praznično oblačilo in dnevi od 10. do 15. junija so bili tu dnevi veselja, kajti mil. knezoškof in višji pastir so po našej lepej dolini delili zakrament sv. birme na stotine mladini. V četrtek 9. okolo 6. ure pripeljali so se v Št. Janž na vinski gori, kjer so jih pričakovali duhovniki iz domače in sosednjih v dekaniji, šolska mladina z učitelji in lepo novo šolsko zastavo, katera je bila pred birmo pripravljena in na binkoštno nedeljo popoldne pred večernicami slovesno blagoslovljena. Banderce so č. šolske sestre v Mariboru iz krasnega blaga prav okusno napravile; na eni strani se vidi podoba sv. Alojzija, in na drugi podoba brezmadežne Device Marije. Isti večer je bilo v cerkvi izpraševanje šolske mladine iz krščanskega nauka; pred tem so bile molitve in sv. blagoslov. Drugi dan — kvaterni petek — se je deževno vreme, ki je zelo oviralo okinčevanje in druge priprave, izjasnilo in nastopil je krasen vroč pomladni dan. Sv. cerkveni obredi blagoslovljenja novih od g. Alberta Samassa v Ljubljani vlitih zvonov

so se pričeli ob 8. uri zjutraj, zatem je bila sv. maša, katero so, kakor tudi po sv. maši pridigo, opravljali mil. knezoškof sami, in potem deljenje sv. birme okolo 130 birmancem. Okolo 1 ure popoldne so sv. opravila minila. Potem so se podali mil. knezoškof v župnišče, kjer so se vršile predstave itd. Okolo 4. ure popoldne so se mil. višji pastir, spremljani od vseh duhovnikov, poslovili in odpeljali v Št. Ilj pri Gradiču, kjer so bili, kakor tudi po vsej šaleški oblini prav svečano sprejeti, tako v Škalah, v Št. Martinu, pri sv. Mihaelu pri Šoštanji v Št. Janžu so na večer prihoda mil. kezoškofa hiše lepo razsvetili in po bližnjih hribih lepe krese zažgali, posebno lep je bil kres iz smolenjakov na »gomžarjevej peči« nad župnijsko cerkvijo, sestavljen v podobi križa; krepko pokanje iz topičev je vse te dni poveljevalo slavnost in dalnjim krajem oznanjevalo, da se tu posebne svečanosti vršijo. Novi zvonovi Št. Janski so vglasbeni v F-dur (f, a, c) ter imajo težo skupaj kakih 31 starih centov, namreč večji okolo 17, srednji čez 9, in mali čez 5 centov. Zvonovi imajo mehak, mili glas. Stari zvonovi, katere je zvonar v račun vzel, so bili vlti v Celji v livarni Konrada Schneider-ja in sicer večji težak kakih 10 starih centov, v letu 1723, srednji, težak kakih 7 centov, leta 1708, in mali kake 3 cente težki zvon leta 1724. Naj bi novi zvonovi, ki so prevz. knezoškofu prvokrat v pozdrav zapeli, mnogo mnogo let budili župljane k časti božji!

Iz Vojnika. (»Edinost«.) Naše mlado društvo je napravilo, kar je že znano, dne 19. junija t. l. prvi svoj shod pri gosp. Karolu Vrečarju. Dolgo se je ustanovljalo in da je res potrebno bilo, izpričala je mnogostevilna vdeležba ljudstva, zavednih kmetov in tržanov in drugih gostov. Dež je lil, vender ni jih mnogo preplašil. Po štirih popoldne zaigrala je vrla Šmarijska godba »Naprej zastava Slave«, da so kar odnevali veliki prostori. Na to nastopi č. g. Fr. Lekše in pozdravi v imenu osnovalnega odbora pričujoče. Razloži in prebere jim pravila, katera je z odpisom dne 16. maja c. kr. namestništvo potrdilo. Pove zbranim koristi, katere bode imel vsak ud od tega društva, ker bo lahko za nekoliko krajarjev čital poštene slovenske časnike in knjige, katere se bodo naročevale od udnine. Težko, pravi govornik, se je godilo Slovincu v prejšnjih časih, ker ga je zatiral oblasten Nemeč, pestil oholi Madjar in mu za نکته zabijal trnje vročekrvni Italijan. Toda ti so bili ptujci »a tudje dete tvoje nije«, torej ti za nas slovenske otroke mnogo srca in ljubezni niso imeli. Tem sovražnikom pridružili so se še nevestni sinovi »majke Slave«, nemčurji, kateri so zdaj najhujši in najnevarniši sovražniki. Toda tudi teh se Slovincu ni treba bati. Poznavati naj se uči svoje pravice, katere mu daja država, in posluževati se mu je vseh dovoljenih sredstev in poštenih pripomočkov, katere mu postava dovoljuje, ona postava, katero so potrdili naš presvitli cesar, ki želijo mir in edinost med vsemi narodi in zato je govornik tudi pozval pričujoče, naj trikratni »živio« presvitlemu cesarju zakličejo, na kar je godba zaigrala cesarsko pesem. Potem je nastopil vlč. kanonik gosp. dr. Gregorec ter pojasnjeval v dalnjem zelo poučnem govoru razvitek naših društev in vsega gibanja med Slovenci, začetek, korist in potrebo društev. Večkratni glas »tako je« med kmeti, »to ni prav« med zavednimi možmi je pričal, da je č. govornik kakor vselej na pravo struno zadel. Pojasnjeval je tudi naše razmere v državnem zboru ter ljudem o novem denarju poročal, kar je vidno vsakega zanimalo, kako se hoče zdaj, ko vse toži, da ni denarja, ves svet naenkrat pozlatiti. Po govoru se je kar začelo vpisavanje udov, katerih se je toliko vpisalo, da človek ne bi tega pričakoval. Na to se je izvolilo vodstvo, v katerem je eden duhovnik, dva župana in

pa pet tržanov in škofjevaški občinski svetovavec. Nastopil še je tudi g. Hribar ter v znani gorečnosti navduševal ljudstvo za vse dobro. Med raznimi prestanki se je godba prav dobro skazala. Omeniti mi je tudi dolžnost, da so nas počastili gostje iz Celja, iz Konjic in iz Št. Jurija in da so nam prišli telegrami iz Št. Pavla. Slovenske Bistrice itd. Hvala Vam, na svidenje zopet kmalu! Po kratkem opisu še bolj kratko mi je omeniti za danes samo to, da se ne bomo prepirali z »Vahterco« in pa vojniškimi odretimi nemškutarji, kje je bolj »lušno« bilo. Slovenci smo zelo zadovoljni z našo veselico, katero je samo kalila nemčurska nesramnost. Če se ta njim »luštna in vesela« zdi, kakor »Vahterca« piše in se po stari navadi ob poštene Slovence čoha, naj ji bo. Vsak na svoj mlin vodo navrača in vsak po svoje, djal je tisti, ki je kravo s svedrom drl! Torej se še vidimo, »Vahterca« in Vojniški nemškutarji!

Iz Brežiškega okraja. (Razno.) Na Bizeljskem so ameriških trt že mnogo zasadili ter se jim neki to delo prav dobro obnaša; pa že tudi požlahnjenih je veliko in se je, kakor se sliši, letos obilno grozdja zastavilo. Žal pa, da je tudi tukaj 31. maja popoldan toča precej škode napravila, posebno še na požlahnjenih, nežnih mladičih, koje je precej polomila ali pa celo odbila. — Naj bi vsaj pri tem ostalo, bilo bi še vendar nekaj »amerikanca«! Bolj na slabem so prek Sotle na Hrvaškem, kjer je toča še večjo škodo napravila. — V vašem cenjenem listu št. 18 je bil Jelovski srenjski zastop pohvaljen radi sklepa o »konkubinatu«, ker je sklenil one, ki v divjem zakonu živé, ostro kaznovati, ali pa iz srenje iztirati. — Zeleti bi bilo, da bi se v tej ogledal tudi Bizeljski srenjski zastop ter enako sklenil. Pripoveduje se namreč, da se tudi tam nahajajo ljudje, ki enako živé, srenjski odbor pa se neki malo za to briga, ali ima gotovo tudi nalogo za občinski blagor in npravnost skrbeti.

Od Velike nedelje. (Občinsko.) Akoravno naši narodni nasprotniki vse sile napenjajo, da bi nam kratili naše narodne pravice, vendar mora vsakega rodoljuba radost na boljše bodočnost obhajati, kedar vidi in opazuje, kako je narodna zavest že v našem ljudstvu vkoreninjena. To smo videli in slišali v naši sosednji občini Sodinski ob času volitve občinskega predstojništva. Ko je bil gospod veleposestnik Vido Dovečar zopet enoglasno občinskim predstojnikom voljen, je nagovoril pričujoče gg. odbornike blizo tako-le: Zahvalim Vas, odborniki in vaščani, za častno zaupanje, katero ste mi skoz to skazali, da ste me enoglasno zopet kot predstojnika volili. Čeravno imam svojih opravil dovolj in se tudi občinski posli od leta do leta množujejo, kakor sami vidite, vendar hočem prevzeti ta posel, ter vestno in nesebično gospodariti v prid naše občine in tudi v širjem pomenu na blagor naše mile domovine pri vsaki priliki, kolikor mi bo mogoče. Kljub temu, da nam nekateri stroški, osobito za šolo rastejo, smo vendar v zadnjih treh letih lepo svoto prihranili, kar kažejo posojilne knjižice, in bode tudi vpridhodnji moja skrb, da se vsaka tudi manjša svota, katero prigospodarimo, obrestno naloži. Polagam pa Vam na srce in Vas prosim, častiti gg. odborniki, delajte tudi, kolikor Vam mogoče, v prid občine in posebno povdarjam, bodite in ostanite vselej zvesti in odločni narodnjaki, bodisi ob času kake volitve ali pri kateri bodi priliki in pokažite s tem, da ste tudi ene misli z menoj: Vse za vero, dom, cesarja! Bodimo složni, kajti v edinosti je moč.

Iz Gradca. (»Triglava«.) [Konec.] Ob 2. popoldan je bil banket v gostilni g. Jagodiča, kjer se nam je na splošno zadovoljnost postreglo. Udeležilo se ga je do 80 oseb, med njimi mnogo odličnih rodoljubov kot gg.: dež. glav.

nam. dr. Jurtela, kranjski dež. odbornik dr. J. Vošnjak, dež. poslanec dr. Dečko, predsednik Šmarijske čitalnice Stabuc, dr. Drč in dr. Majaron iz Ljubljane, dr. Treo in Hribar iz Celja, dr. Czipelka iz Šmarija in več družih. Med banketom govorilo se je mnogo navdušenih napitnic, katere bi bile tudi vredne, da se zabeležijo, a prostor nam tega ne dopušča. Pri koncertu bili so prostori Jagodičeve gostilne do zadnjega prostorčka napolnjeni. Tamburaši in pevci izvajali so vse točke na splošno zadovoljnost, kar je pričalo burno odobravanje. Po koncertu razvila se je prijetna prosta zabava. V torek bili smo povabljeni od tržanov na prijazen holmec sv. Roka, kjer nam je bila pripravljena cela pojedina. Tu se je razvijala še le prava domača zabava. Napitnica vrstila se je za napitnico, katerim so odgovarjali od zvonaj strelji topičev. Pevci so nas pa razveseljevali s popevanjem krasnih narodnih pesmij. V taki zabavi nam je prišla le prehitro ura, ko smo se morali ločiti od prijaznega holmea, s katerega smo videli do polovice slovenske Štirske. Ob 4. popoldan poslovili smo se od trga Šmarije in se odpeljali proti Grobelnu. Do tje nas je spremljalo nekaj gospodov. Stabuc govoril je še tu besede v slovo, odgovarjal mu je g. Jenko, zahvaljevaje se vsem tržanom še enkrat za krasen sprejem. Na to smo se odpeljali s prijetnimi spomini v srcih proti Gradcu. H koncu naj omenim še s posebno pohvalo tržane Šmarija, kateri so ozalšali tako lepo svoj prijazen trg o našem prihodu, nam priskrbeli vozove do postaje in prenočišča ter nas pri sv. Roku tako bogato pogostili. Posebno pohvalo zasluži pa tamošnja častita duhovščina, katere se je toliko za nas zanimala. Obžalovali smo le, da se ni mogel naše slavnosti udeležiti tudi preč. gospod kanonik in dekan, katerega je ovirala bolezen; a kljubu tej se je vendar dosti zanimal za izlet »Triglava« in je blagovoljno prepustil več sob za prenočišča.* —r.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nemška levica je zgubila svojega prvaka, dr. Herbsta; zadnjo soboto je na Dunaji umrl v 72. letu svoje dobe. Mož je bil pravi oče nemske levice, toda zadnja leta mu je izvil krmilo iz roke pl. Plener. Herbst je bil tri leta minister, Plener pa se vspenja doslej še zastoj na enako mesto in sploh ni tako bistro glave, kakor je bil dr. Herbst; enaka pa sta si v sovrastvu do Čehov in poprek do vseh slovanskih ljudstev. — V času, ko je bil Bismarck na Dunaji, zaprli so več mokroušesih mladeničev zavoljo upitja: »heil Bismarck!« in drugih neredov: izmed teh stoji jih sedaj že več pred sodnijo ali pa so v zaporu. Ne vemo pa, če niso drugi več krivi, toda roka pravice ne more do njih. Škoda. — V torek dne 5. julija pridejo načrti za postave o novem denarji zopet v državni zbor; v odseku je bilo sicer o njih veliko besedij, ali brez nasledkov za načrte same. Iz tega sodimo, da obveljajo vsi načrti tudi v drž. zboru.

Moravsko. Svitli cesar so prišli v nedeljo dopoldne v Brno in slavnosti so se vršile po redu, kakor so ga bili določili že poprej. Cesar so govorili tudi večkrat česki, tako koj v odgovoru na pozdrav dež. namestnika. Navdušenje za Nj. veličanstvo je bilo povsod in veselo znamenje domoljubja. Dnes pa se vrne Nj. veličanstvo na Dunaj.

Štajarsko. Iz ene strani se trdi, da pride vendar-le do shoda nemških veljakov v Gradcu, iz druge pa se kaže, da ne vedó prav, čemu da bi jim shod bil. In

resnica, kaj še čejo Nemci v oziru svojega jezika? Povsod še nemščina, sedi pri nas za mizo, tudi tam, v tacih uradih, kamor prihaja le slov. kmet, sedi gospôda, ki ne zna ali vsaj noče znati jezika, ki ga govori ljudstvo, s katerim jim je opravka. Naravno je, da take gospôde ljudstvo ne vidi rado ter si jo želi izpremeniti, se ve, da le po postavi ali še skromniše, po prošnjah do višje gosposke. Ako le-ta včasih usliši prošnjo ljudstva, to vam je potem v očéh nemške gospôde pa — krivica in največji greh grofa Taaffe in njegove vlade.

Koroško. V Celovci se je župan Fr. Glöckner odpovedal tej časti in so imeli potem silo, komu da jo naj izročijo. Na zadnje jo je dobil dr. Posch, ali ni je prav vesel, kajti v občinskem gospodarstvu so jo liberalci jako zavozili. Njega čaka torej težavno delo, ali mu bode kos? — Kakor je znano, je pri večih sodnijah treba tolmača, če hoče sodnik kaj dopovedati slov. stranki. Slovenci so vlado že večkrat opomenili na to, ali kakor je podoba, zastonj, kajti mlade sodnike, avskultante, jemlje e. kr. dež. nadsodnija še vedno le iz nemških pravnikov, kako dobijo potem sodnije tacih sodnikov, ki bi znali slovenski?

Kranjsko. »Slov. matica« je imenovala A. barona Winklerja, dež. predsednika v Ljubljani, za častnega člana in je s tem počastila tudi sebe, kajti baron je sicer v drž. službi, vendar pa ne zakriva nikjer, da teče v njegovih žilah slov. krv. — V Rudolfovem so pri zadnjih občinskih volitvah zmagali po vsej vrsti slov. možje, nekaj časa pa so že vzdigovali nemškutarji glavo ter so računali na razpor med Slovenci. Hvala Bogu, da tam Slovenci niso posnemali teh v Ljubljani.

Primorsko. V Gorici je umrl France Podobnik, e. kr. stavbeni svétnik. Mož je bil časti vreden slov. rodoljub. — Zoper slov. ljudske šole v Gorici se vpenja, kar največ mora, mestni zastop, toda 7000 Slovencev je v mestu in njim se bode vendar dovolilo toliko, kolikor se drugje peščici Nemcev ali Lahov dovoljuje z odprto roko.

Tržaško. V okolici Trsta je gorelo na večer pred sv. Ivanom veliko število kresov in hočejo jih vžgati tudi na večer 4. julija v čast sv. apostolov slovenskih. — Slov. čitalnica je priredila včeraj svojim udom veselico v Senožečah. Vdeležba je bila mnogobrojna.

Hrvaško. Ogerska vlada sili madjarski jezik tudi v hrvaške šole; v Zagrebu morajo se ga otroci v obrtni šoli učiti kar izpočetka. No, če pojde tako dalje, potem bode v resnici čez 10 let Zagreb madjarsko mesto.

Ogersko. Nekateri poslanci tičijo tako v dolgéh, da se jim zarubljuje denar, ki ga dobijo za svoje poslanstvo. Le-ti bili bi sedaj radi postavili, vsled katere bi jim tega denarja ne mogel nihče rubiti, vendar pa take postave v državnem zboru niso vsprejeli. Sedaj pa je poslanec Madarasz predložil, naj se daje poslancem stalno plačilo. Ne bilo bi na robe, kajti potem bi ne imeli toliko in tako dolgih govorov več v zboru.

Vunanje države.

Rim. Kardinal Rimske cerkve Avgust Theodoli je dne 27. junija umrl, v svojem 73. letu; kardinal je bil od leta 1886.

Italijansko. Kralj Umberto in kraljica Margarita sta se vrnila iz Berolina v Monzo ter ostaneta ondi, kakor po navadi, celo poletje. Sapa jima v Rimu ni pogodi. O tem, kar sta doživela na Nemškem, se je pisalo le malo in gotovo je le toliko, da še ostane na dalje pri tripelalijanci.

Špansko. Državni proračun so vsprejeli ali treba bode novega posojila in zoper to se bodo vzdignile hude burje pri poslancih, ki ne držijo s sedanjo konservativno vlado.

Francosko. Po vsej francoski državi živi kacic 50.000 judov, ali ti so bogati in zato imajo povsod veljavo. Ljudje pa so jih sedaj že siti, posebno pri častnikih. Judje imajo v vojski najboljše pa najlažje službe. To preseda drugim in vsled tega je sedaj nastala velika nevolja nad judi-častniki. — Anarhist Ravachol je obsojen na smrt, ali nič se ne kesá svojih zločinstev, češ, da je delal — za delalce. Enacih ljudij je še več na svetu, gorjé, če pridejo ti kedaj do možij.

Angleško. Naj se pri Ireih zjedinite tamošnji stranki v eno, to je zastonj. V soboto je bilo v Korku med njima celo pretepanje. Razgnala jih je policija: kaj boste storili ti stranki za ubogo ljudstvo! Če se obe zedinite, ne bilo bi še veliko upanja, da kaj dosežeta; tako pa je nju delovanje le pogubno. — Zoper Gladstoneja kandiduje Bolfour, mož velicih zmožnostij in tako utegne konservativna stranka ostati na vrhu.

Nemško. Na cesarskem dvoru v Berolinu je huda nevolja nad Bismarcka in to po pravici, kajti le-ta je že starec — blebetalec, ne več Nemcem na korist, ampak na škodo, ker še hoče veljati za »največjega moža Nemcev«. — Vojaštvo se bode pomnožilo in z jim tudi stroški, toda francoski vojaki na eni, na drugi strani pa ruski ne dajo mira Nemcem.

Rusko. Veliko železnico dela vlada po južni Sibiriji. Le-ta je neki sila rodovitna in že sedaj prihaja vsako leto do 50.000 priseljencev. Ako se dodela ta železnica, nadeja se jih vlada še dvekrat toliko. Zemlje je dovolj in če je v resnici rodovitna, kakor se hvali, je še le boljše za vso državo.

Rumunsko. Kralj Karol se je podal na Angleško, kraljica še je vedno bolna, da-si jej zdravniki obetajo dan na dan ozdravljenje.

Srbsko. Naših častnikov je bilo tovnéj nekaj blizo srbskih mej in brzo so srbski listi zagnali glas, da so pregledovali, kje da bi avstrijska vojska najlažje vdrla na srbska tla. Se ve, da to ni resnica.

Afrika. Angleška vlada je zahtevala od sultana v Maroku, naj ji dovoli, da sme pošiljati prosto razno blago v deželo. Sultan pa tega ni privolil, ker je čutil, da bi tako tudi orožje prišlo lahko med ljudstvo in z njim ustaje. Teh imajo pa ondi že tako več, kakor je dobro.

Amerika. V Braziliji je odstopil minister za poljedelstvo in njegove posle opravlja minister za vunanje zadeve. Teško je najti moža za to ministerstvo, kajti doslej se je storilo le malo za poljedelstvo in minister mora še torej orati ledino, vse na novo vpeljati, da se povzdigne kmetovalstvo.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Z grada podam se do Nilomerja skozi umazane ulice stare Kahire (Mazr-Kadim). Kdor hoče arabsko življenje poznavati, pridi tu sem. Moži hodijo v belih, ali modrih, ali rudečih, ali žoltih kaftanih (srajcah segajočih od vrata do pet), ubožni pa se ve v capah, ki je imajo. Na glavi imajo ali rudeči tarbuš (fez), ali pa okoli glave ovito ruto (turban). Kdor ima zelenega, je znamenje, da je potomec preroka in plemenitaš (šarif), ter je tudi njegovo obnašanje primerno — ponosno, se ve navadno brez vzroka. Zeleni turban je tedaj po našem »modra kri« plemenitaška. Žene so ovite do očij. Ve-dejo se spodobno. Če moža sreča, obrne se ali v stran

gleda, dokler ni mimo opazovalec. Nagi otroci se po ulicah poganjajo, mukari ponujajo osle, prodajalci s strašnim kričem umazan kruh, sočivje, meso. Pri delu vse sedi, celo drva žagajo sedé in to vse na ulici. Čevljar, šivar dela s pomagači na ulici. Usnar razpoloži po ulici svoje surove kože, da mu je vdelažo čez hodeči. Na ulici mati otroka krmi in doji, na ulici so prodajalnice, na ulici se karta, kocka meče, na ulici se u. . . lovijo in koljejo, na ulici klobase delajo, pečejo, snejo. Sedi se pri prodajanji in kupovanji. Na ulici se spi po dnevi in po noči, na ulici je kovač, mesar, pek, tkalec, prodajalec oglja in apna drug zraven drugega. Vse kadi, moži, žene, otroci. Na ulici pobirajo otroci živalske odpadke lepo varno v locenjice, je sušijo, z vodo namočijo, kot testo zamesijo v male kolače ter posušene prodavajo kot kurjavo za pečenje kruha. Peče se pa v pepelu, kakor za časov Abrahamovih »podpepeljak« (panis subcinericius).

Navada je, da moži nekak roženvenec v roki nosijo, toliko, da ima nekaj v rokah.

Vse je leno. Razumljivo, ker velika vročina moči mori. Ko ogelj črni zamorci, navadno služinčeta, letajo in to tem ložje, ker imajo čisto suhe, drobne litke. Po gospodsko opravljenih sem videl malo črnuhov.

»Bakšiš, bakšiš« doni od vseh stranij, iz ust malih beračev. S to besedo, šalil se je nekdo, se otrok narodi in komaj, da kobaca, že sika; »šiš, šiš!« Več pa daš, več hočejo imeti.

Prišli smo do reke Nil. Onstran je starodavno splotje s kufišskimi napisi — Nilometer. Kedar začne reka rasti in doseže tu določeno črto, tedaj se prerijejo vsi nasipi ob pobežji in voda se na polja spusti. Ta dan je zmiraj velik praznik.

Tu na otoku Roda je tudi kraj, kjer je faraonova hči našla dete Mójzesa.

Odtod pa je šlo skozi temne ozke ulice do hrama Matere Božje, — »siti Mirijam« reče Arab. Cerkev je last razkolniških Koptov in jako zanemarjena. Stebri so iz različnih zlogov, Bog ve, od kod sem znošenih. Lepe so rezljarije. Ob strani se gre navdol po dvajnašterih stopnicah v kleti podobne oddelke. Križ v kamen vsekane zaznamlja kraj, kjer je spalo dete Jezus in nasprotno, kjer je navadno molil sv. Jožef. To je na mojem potovanju prvi onih krajev, katerih ima mnogo sveta dežela, na katerih se zadobi popolni odpustek, če zmoliš »Oče naš in češčeno Marijo«. Ginjenega srea sem rad spolnil malo zahtevo za neprecenljivo milost.

Celo neznosen je v tem delu mesta krič beračev. Polnaga dečica se tu poganja po ulicah. Tudi sveto dete Jezus je nekdanj hodilo po teh bornih ulicah, ulicah siromaštva.

Večer se je bližal. Pogledimo si še najstarejšo egiptovsko moskejo, ki ni daleč odtod, moskejo-Amru (Omar), ki je podobna šotoru, kojega nosi 250 stebrov, večjidel iz krščanskih svetišč tu sem zavlečenih, in ki stoji na onem prostoru, kjer je stal šotor Kalifa Omarja pri obleganji in oropanju mesta. Mohamedani hranijo tu v svoji lahkovernosti razna čuda: n. pr. utisek roke Omarjeve, božje ime, od Mohameda lastnoročno v kamen zapisano, steber, ki je na povelje Omarjevo skoz zrak priletel iz Meke sem, ki je bil edini še potreben in več takih čenčarij mohamedanskih. Vrnil sem se skozi ulice šeria-el-šeik-Jusuf, šeria Dunaven itd., mimo eno nadstropje visoke priprosto-elegantne palače Kedi-veja sredi najkrasnejšega mestnega dela v hotel.

Od truda dneva se spočiti, podam se večer v društvu v krasno kavarno, kjer se toči dobro graško pivo. Zapalimo si »nargile«, vodeno pipo, ki človeka tako prijetno omami. Tu te pa zopet neprenehoma nadlegujejo pohišni prodajalci in dečki, ki ti hočejo snažiti škornje.

Če nimaš volje, reci: mafiš (nočem), če še ne gre: ruh (poberi se). So pa tujci, ki se samo teh besed naučijo, ter pri vsaki priliki in nepriliki z njimi oborožijo. To ni dobro! Siromak je, ki te nadleguje, morebiti mu želodec glada poka! Tudi si človek z osornostjo nikjer, najmanj na tujem, ne pridobi spoštovanja. Na noč domu se vračajoč, opazoval sem, kako pred vsako prodajalnico leži beduin za varuha. Ni varno se šaliti, ali se ga dotakniti, ker navadno ne spi, marveč z bodalom v roki straži. (Dalje prih.)

Smešnica. Cigan pride v gostilno ter sedé k lepo pokriti mizi. Čez nekoliko časa pride ravno v to gostilno mnogo odlične gospóde.

Natarak odpravlja nejevoljen cigana od lepe mize, rekoč: »Sedi k drugi mizi tu bodo sedeli imenitni gospodje«. »Pa naj sedé, saj menda niso ušivi«, odvrne na to čisto mirno cigan. A. K.

Razne stvari.

(Telegram.) Pri današnjih občinskih volitvah v Šmarijah pri Jelšah so Slovenci v vseh treh razredih sijajno zmagali: Živio!

(Šolstvo.) Gosp. Peter Končnik, ravnatelj na c. kr. gimnaziji v Celji, je dobil naslov c. kr. šolskega svetnika.

(C. kr. pošta.) Od dne 1. julija plača se od 1 do 10 fl. samo po 5 kr. poštnine, ako se pošlje denar po nakaznicah. Doslej je bilo nje po 5 kr. samo do 5 fl., dalje pa po 10 kr.

(Šulverein.) Pokojni dr. Herbst je zapustil 1000 fl. nemškemu šulvereinu ter je s tem pokazal, da ga tudi v starosti in v bližnji smrti ni zapustilo sovraštvo do slovanskih ljudstev. Mož je bil ves čas v državni službi, živel je torej ob davkih in Bog zna, koliko žuljev od slov. kmetov je na onih goldinarjih!

(»Slov. čitalnica«) v Mariboru se je preselila iz Grajskih ulic v Gosposke, v gostilno »k nadvojvodi Ivanu«. Novi prostori so v prvem nadstropju in jako ugodni.

(Ogerska država) meri 282.804 štirijaskih kilometrov, Hrvaško in Slavonija pa skupaj 42.500 štir. km. Prebivalcev šteje Ogersko 15,122,514, Hrvaško pa 2,184,414. Madjarski govori jih neki 7 milj., rumunski in nemški po 2, ter blizo toliko jih govori slovaški in hrvaški. Katolikov je 8 mil., 2¹/₂ milj. razkolnikov, 2 milj. kalvincev in 1¹/₂ milj. lutroveev, 700.000 pa je judov. Največje mesto je Budimpešt, ki šteje 500.000 in Szegedin, ki ima 80.000 prebivalcev. Zagreb šteje 38.000 in Reka 29.000 ljudij.

(Doktorstvo.) Č. g. Anton Medved, kaplan v zavodu dell' anima v Rimu, je postal ondi dne 4. junija dr. modroslovja in dne 25. junija na Dunaji dr. bogoslovja.

(Deželna nižja gimnazija v Ptuj.) Napoved učencev na nižji gimnaziji v Ptuj za I. razred se vrši dvakrat, in sicer: ali 15. julija od 10—12 ure, ali pa 16. septembra od 10—12 ure. Sprejemna skušnja začnja se vsakokrat ob dveh. V H., III. in IV. razred se bodo sprejemali in upisovali učenci 17. septembra od 4—6 ure. Tschanel, ravnatelj.

(Imenovanje.) Minister za uk in bogočastje je imenoval g. dr. Arturja Steinwenter, ravnatelja na c. kr. gimnaziji v Mariboru, za ravnatelja na 1. gimnaziji v Gradci in g. dr. Petra Stornika, profesorja na c. kr. gimnaziji na Dunaji, za ravnatelja c. kr. gimnazije v Mariboru. Zadnji je rojen Korošec iz Lesja.

(Brzobjav.) Kako dolgo je treba čakati, da pride na brzobjavno vprašanje iz Londona odgovor v New-York v Ameriki? Na poskusu se je pokazalo, da je za to treba samo štirih minut. Najhitreji parnik pride pa tje v šestih dnevih.

(Birmancev) je bilo letos v Šaleški dolini 1212 in v Laški dekaniji 2931, razdelé se pa tako-le: v Št. Janži na peči 123, v Št. Ilji pri Gradci 161, v Škalah 345, v Šmartnu 131 in v Sostanji 552; nadalje v Jurklostru 280, v Laškem trgu 1150, v Loki 320, v Trbovljah 784 in v Dolu 397.

(Pijanstvo.) Dne 20. junija je prišel Ivan Korošec, kancelijski sluga v Celji, v pozni noči domov ter je razbijal po hiši, da je bežala njegova žena z 11letno hčerjo iz hiše. Na to pa je nesrečni človek vzela mišnice in je drugo jutro umrl v hudih bolečinah.

(Ponočnjaki.) V Račah je prišlo v noči od 16. na 17. junija krdelo kacic 18 dečakov pred hišo kame-narja J. Horvata. Ko jih je ta opominjal, naj bi odšli, niso ga ubogali, ampak še le bolj razsajali. Mož da jim na to iz svoje puške praha in rani jih petero. Našli so torej, česar so iskali.

(Smodnik.) V četrtek, dne 16. junija so streljali v Vojniku s topiči, v tem pa je Jožef Burger vsipal na

novi smodnika v topič, v katerem še je tlelo. V tem se mu je za kilogram smodnika unelo in mu je požgalo roke in lice hudo.

(Sadjerejsko društvo) za šoštanjski okraj ima v nedeljo, dne 3. julija v čitalničnih prostorih v Šoštanji ob 3. uri popoldne svojo glavno skupščino in sicer po sledečem dnevnem redu: 1. Pozdrav predsednikov, 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Predavanje g. Bele-ta o cepljenji ameriških trt v zelenem stanu. 5. Razni nasveti.

(Utonil) je dne 9. junija v Savinji pri Grobel-skem mostu Jože Hren, 16 let stari mladenič iz Gor-njih Gorč.

(»Vahtarica.«) Pri glasilu nemških kričačev v Celji, »Deutsche Wacht« ima oskrbovanje denarja gosp. W. Oechs, uredovanje pa France Czischek in tisek Rakuscheva udova v rokah. Kaj ne, da je »vahtarica« sedaj v trdnih, nemških rokah?

(Duhovniške spremembe.) Č. g. Matija Karba, kaplan na Dobrni, je dobil župnijo Sv. Ilja v Zrečah.

Loterijske številke.

Line 25. junija 1892:	21, 76, 61, 45, 74
Trst » »	68, 87, 61, 6, 27

Zavarovalno društvo

„Unio catholica“

na Dunaji I., Bäckerstrasse 14 in v Gradci Radetzkystrasse 1.

priporoča se vsem katoličanom, kateri name-ravajo složnost na gospodarstvenem polju. Društvo oskrbljuje zavarovanje proti **ognju, nesreči** in za **življenje**, kakor tudi cerkvenim in občinskim predstojnikom zavarovanje **zvo-nov** proti razlomu in poklini. — Zastopniki se iščejo. Varnost popolna, premije po ceni.

Na Frankolovem

je lepo **posestvo**, čisto pri državni cesti z 18 oralov zemlje, z novo hišo, z velikim hle-vom in kozolcem, z mlinom, s kovačnico, z žago na prodaj. Kdor misli kupiti, naj se oglasi ali piše gospej **Kat. Vodenag na Fran-kolovem**, pošta **Vojnik** (Hochenegg). 3-3

Tovarna 5-15

J. Weipert & sin v Stockeravi

priporoča vsakovrstne lastne gospodarske naj-bolje in novejšje stroje, kakor vitla, mlatil-nice, rezalnice za sadje, stiskalnice, mline in vse rezervne dele itd. po celo nizki ceni. Plačilo na obroke. Potovalnih agentov ne pošiljamo in zavolj priročnosti je naša vzgledna zaloga pri gospodu **F. Pišek v Hotinji vesi** (bei Kranichsfeld.) Stroji se pošljejo franko in 14 dni na poskušnjo. Ceniki zastoj.

Osobe, ki živé na kmetih, prihajajo z ljudstvom mnogo v dotiko, uživajo spoštovanje in zaupanje nje-govo ter znajo slovenski pravilno pisati, za-morejo si o **poletnih mesecih prislужiti lepe denarje**, ako se hočejo marljivo lotiti poslo-vanja za stvar, katere važnost je splošno priznana.

Kdor se zato zanima, naznani naj svoje ime in bivališče pod naslovom: **F. E. 12 poste restante v Ljubljani**. 4-5

Razglas.

Gornje-Savinjska posojilnica v Mozirji, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, bode vsled njenega današnjega sklepa od 1. julija 1892 počenshi denarne vloge le s $4\frac{1}{2}\%$ obre-stovala in od danih posojil le 6% obrestij tirjala.

Mozirje, dne 11. junija 1892.

3-3

Ravnateljstvo.

Učenec dobrih starišev sloven-skega in nemškega je-zika in dobrih šolskih spričeval se vzame pri **Tomažu Golob-u**, trgovci pri Sv. Andražu v slov. goricah. 2-2

Išče se duhovnik,

kateri bi pri katoliški rodbini na Štajarski graščini v štirih prihodnih mesecih sv. mašo služil pod ugodnimi pogoji. 3-3

Oskrbništvo v Plevni, pošta Žalec pri Celji.

Prodajalnica modnega, platnena, suknenega in rokotvornega blaga

ALEKS. STARKEL

3 Poštne ulice. **Maribor ob Dr.** Poštne ulice 3.

Velika zaloga raznega blaga za žensko obleko.

Največja zaloga tkanine za sukne in hlače, domači in inozemski pridelek.

Vsakovrstno blago za talarje za č. duhovščino, peruvien, toskin, razno blago za uniforme in obleke za gospé.

Prava tirolska raševina.

Velika zaloga rumburškega in creas-platna, platna za postelje v vsaki širokosti.

Damast in plahuta za mize, všivano platno.

Lastni pridelek domačega miznega platna, prtičev in obrisačev.

Zaloga vsakovrstnega šifona, tkanine za pohištvo, zagrinjalo, preproge itd.

Po nizki ceni.

5-16

Svarilo.

Kakor se mi je poročalo, klati se po Mariboru in okolici mlad mož ter se hvali, da je v rodu z menoj. Ker pa to ni resnica, prosim uljudno čč. duhovnike, naj mu ničesar ne dajo na moje ime.

Pri Sv. Petru nižje Maribora,
dne 29. junija 1892.

Mart. Jurkovič, župnik.

Razpis stavbe.

Naznanja se, da se bo na Koblju v občini Kot v Konjiškem okraju zadnja pošta: Oplo-nica stavila nova šola. Zmanjševalna dražja te stavbe, katera je prelinirana na 5956 glđ. 59 kr., bode 26. julija ob 10. uri na Koblju. Pismene ponudbe se naj pošljejo krajnemu šolskemu svetu na Koblju s 5% varščine.

Krajni šol. svet na Koblju, 26. junija 1892.

A. Gričnik, l. r., načelnik.

Novi živinski sejem

je vis. c. kr. namestnija pri Mali nedelji, na prostoru Blaža Korošec-a dovolila in to v četrtak pred Trojiško nedeljo in drugič na Uršino, to je dne 21. oktobra vsakega leta.

K obilni vdeležbi, se kupci in prodajalci prijazno vabijo.

A. Božič, župan.

Kopališče in vodozdramilnica v Kamniku na Kranjskem.

(Postaja lokalne železnice Ljubljana-Kamnik.)

Zdravljenje po načinu župnika Kneippa.

pod vodstvom specialnega zdravnika, ki ima spričevalo sposobnosti od vlč. g. župnika Kneippa, pri katerem je dalje časa praktical in je potem skozi dve leti vodil jako obiskano zdravilišče po Kneippovem sistemu, ter je najboljšje vsphele dosegel, kar kažejo mnoga zahvalna spričala.

O zavodu in stanovanjih daje potrebna dotična pojasnila

1—3 Vodstvo zdravilišča.

Štajerska deželna 3-4

Rogaška slatina,

izvirek „Tempelj“ in „Styrija“. Nova napolnitev v novič zgrajeni natakalnici, kamor se slatina naravnost izliva.

Te glavberjeve solne slatine, katera ni samo izborno sredstvo proti holeznim organov, ampak tudi jako prijetna hladilna pijača, ni zamenjati z drugimi kisljinami, katere se prodajajo pod imenom: „Rogaške“.

Dobiva se pri slatinskem oskrbnistvu na Slatini pri Rogatci kakor tudi v vseh prodajalnicah mineralnih vod, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu in lekarnah.

Krčma na prodaj.

V prijaznej vasi pol ure od Ptuja se proda do bra krčma s zidano hišo, lepo kuhinjo, kletjo, s studencem, gospodarskim poslopjem, z lepim vrtom, 10 orali njiv in 3 orali gozdov po prav primerni ceni.

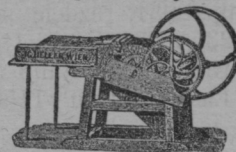
Kupci naj se oglasijo pri gosp. Fras-u, gostilničarji na Hajdinji pri Ptuj 2-3

Schivitz & Comp. (Živie in družb.)

v Trstu, ulica Zonta šte. 5,
prodajajo najizvrstnejše škropilnice proti peronospori in jih po pošti pošiljajo za 8 glđ. in 50 kr. komad. 3-3

Mlin s tremi tečaji, stopo in oljarijo se da takoj v najem. Več se izve pri oskrbnistvu Jareninskega dvora v Jarenini pri Pesnici. 3-3.

Vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo,

mlatilnice, čistilnice za žito, triérje, slamozeznice, mlince za sadje, stiskalnice za sadje in vino, za grozdje, kakor vsa druga stroje in pripomočke za kmetijstvo, vinarstvo in sadjarstvo itd. pripravo v najhvejši in najbolj obliki, po ceni!

IG. HELLER, DUNAJ,

Praterstrasse 78.

Ilustrovani zapiski in povestni sveski v hrvaškem, nemškem, italijanskem in slovenskem jeziku po zahtevanju brezplačno in franko. — Čas za poskušanje — garancija, ugodni pogoji.

Kopet znižane cene! 20

Saharin.

Fluid za konje.

k „zlatemu križu“ Droguerija k „zlatemu križu“

Celje, Bahnhofgasse št. 7

priloroča po ceni za desinfekcijo v šolah, uradih in župnijskih hramih

karbolovo kislino kem. čisto, kreolin,

karbolovo kislino sirovo, železni vitrijol,

klorapno, bakreni vitrijol,

nadalje svoje zdravstvene korenine, zelišča, soli in prajke za vlivanje in prajke za živino v najčistejši kakovosti.

Vsakovrstne sveže mineralne (rudninske) vode, zdravilne obveze in kirurgično orodje

Zaloga Tord-Trippe-sredstva zoper podgane in miši.

Zaloga Sarg-ovega kalodonta za zobe ducat 3 glđ.

Največja izbira od parfumerijskih in toaletnih reči, namreč:

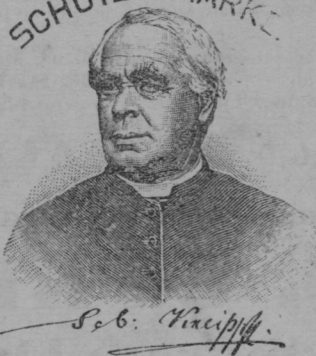
razna mila, parfume, ščeske za zobje, prah za zobje, ustna voda, gobe, Leichner-jeva štupa za lasje, Eau de Kuinine, Kolonska voda itd. 3-3

Kislina vinskega kamna kilo 2 glđ. 50 kr. Soda kilo 40 kr.

Moll-ovo francosko žganje „Naphtalin“.

Preveza za krilo in cevi iz kovinka za pretakanje vina.

SCHUTZ - MARK

S. b. Kneipp

Kdor hoče uživati **dobrote edino prave** — ne na pol sožgane in polne slaja, ki v ustih ostane

Kneipp-ove sladne kave

naj kupuje le blago v rudečih štirivoglatih zavitkih bratov Ölz z varnostnimi markami: **podobo in ponvico.**

Ako se jej primeša nekoliko

9-30

Ölz-ove kave,

katera je **najboljši in najizdatnejši** dostavek h kavi, dobivaš po **ceni redilno kavo**, katera presega navadno bobovo kavo.

Bratje Ölz, Bregenz

od vlč. g. župnika Kneippa edino pooblaščenata tovarna za sladno kavo na Avstrijsko-Ogerskem.

Specijalne tovarne za

SISALJKE TEHTNICE

vsake vrste.

za vse svrhe.

žlebe v vsaki velikosti. 12—20

Commandit-Gesellschaft für Pumpen- und Maschinenfabrikation
W. GARVENS, Wien, I., Wallfischgasse Nr. 14.

Zapiski brezplačno in franko.